

Рим утврђује виђење — број седам

Коначна борба: Симболика Рима у адвентистичком пророштву и затварање времена милости

Jeff Pippenger

2024-08-17

Разматрамо шест историјских линија унутар историје адвентизма у којима су спорења око симбола Рима била предмет расправе. Примењујемо методологију позног дажда, која је „ред по ред“, из „овде мало“ и „онде мало“. Започели смо утврђивањем да прво спорење око симбола Рима осликава садашње спорење, и стога наглашава да се сада налазимо у последњем спорењу пре него што се време милости затвори.

Озбиљност ове последње расправе о симболу Рима такође је представљена стиховима од десетог до шеснаестог у једанаестој глави Данила, који предсликавају скривену историју четрдесетог стиха једанаесте главе Данила. Историја четрдесетог стиха доводи проучаваоца пророштва до 1989. године и распада Совјетског Савеза, као што је представљено у десетом стиху. Следећи стих, четрдесет први, који указује на ускоро долазећи закон о недељи у Сједињеним Државама, предсликан је шеснаестим стихом. Надахнуће је утврдило да је запечаћен био „онај део књиге пророка Данила који се односио на последње дане“.

Период од 1989. године до недељног закона представља запечаћени део последњих дана, и он је приказан у стиховима од десетог до шеснаестог. Стога је управо умножавање знања оно што води ка завршетку времена милости за адвентисте седмог дана, јер се време милости адвентизма у Сједињеним Државама завршава код недељног закона. У стиховима од десетог до шеснаестог налазимо четрнаести стих, који показује да су „разбојници“ из народа Божјег ти који утврђују виђење.

Стога је милеритска контроверза, која је представљена на пионирској карти из 1843. године, прва римска контроверза у историји адвентизма. Чињеница да је управо та иста контроверза поново настала, показује свакоме ко жели да види да Исус, као Алфа и Омега, увек крај приказује почетком. Садашња контроверза је последња контроверза која просејава мудре и луде девојке.

Освећена пророчка логика учи да сто четрдесет и четири хиљаде долазе у савршено јединство пре завршетка свога времена милости при ускоро долазећем недељном закону. Пречишћујући огањ Малахијиног Весника завета сада чисти Левите као злато и сребро. Човек са четком за прљавштину сада чисти своје гумно речима истине.

„Којему је лопата у руци Његовој, и очистиће добро гумно своје, и скупипће пшеницу своју у житницу.“ Матеј 3:12. Ово је било једно од времена чишћења. Речима истине, кукољ се одвајао од пшенице. Пошто су били сувише сујетни и самоправедни да би примили укор, сувише привржени свету да би прихватили живот понизности, многи су се одвратили од Исуса. Многи и данас чине исто. Душе се данас испитују као што су се

испитивали они ученици у синагоги у Капернауму. Када се истина непосредно принесе срцу, они увиђају да њихов живот није у складу с вољом Божјом. Они увиђају потребу за потпуном променом у себи; али нису вољни да се прихвате дела самоодрицања. Зато се гневје када се открију њихови греси. Одлазе увређени, као што су и ученици оставили Исуса, мрмљајући: ‘Ово је тврда беседа; ко је може слушати?’“ Чежња векова, 392.

Чињеница да првих шеснаест стихова представљају почетак последњег Даниловог пророчанства, и да су ти стихови усклађени са последњих шест стихова тог поглавља, указује на то да Алфа и Омега користи стихове на почетку да изврши коначно раздвајање мудрих и злих, како је то представљено Данилом у дванаестом поглављу, што се сада збива.

Трећи сведок озбиљне природе ове распре јесте чињеница да надахнуће, кроз списе сестре Вајт, јасно подржава пионирску карту из 1843. године, која у четрнаестом стиху представља распру Рима. Почетна распра представља завршну распру, а надахнуто потврђивање милеритског разумевања „разбојника твога народа“ у четрнаестом стиху значи да, ако се та темељна истина одбаци, то је уједно и одбацивање ауторитета Духа пророштва. У сагласности с претходна два сведока, који наглашавају да се ова распра одиграва непосредно пре затварања времена милости, стоји извесност да је последња, односно коначна, обмана за оне који тврде да подржавају Дух пророштва — одбацивање Духа пророштва.

„Сотона непрестано намеће оно што је лажно — да би одвео од истине. Сасвим последња Сотонина обмана биће да учини без дејства сведочанство Духа Божјега. „Где нема утваре, народ пропада“ (Приче 29:18). Сотона ће деловати вешто, на различите начине и посредством различитих оруђа, да поколеба поверење Божјег народа остатка у истинито сведочанство.

„Raspaliće se mržnja prema Svedočanstvima koja je sotoniska. Sotonino delovanje biće usmereno na to da poljulja veru crkava u njih, iz ovog razloga: Sotona ne može imati tako jasan put da uvede svoje obmane i sveže duše svojim zabludama ako se poslušaju opomene, ukori i saveti Duha Božjeg.“ Selected Messages, knjiga 1, 48.

Укидање дејства, или одбацивање ауторитета „сведочанства Духа Божјег“ кроз списе Елен Вајт, јесте „сасвим последња Сотонина обмана“. Сестра Вајт је написала да јој је било „показано“ да је „табела из 1843. била усмерена руком Господњом, и не треба да буде мењана“. Претходни одломак непосредно повезује одбацивање ауторитета Духа пророштва са визијом последњих дана, јер сви пророци најнепосредније говоре о последњим данима. Стога, када Данило у четрнаестом стиху каже да „разбојници“ утврђују визију, то је Соломонова визија из Пословица 29:18, која каже да они који немају визију „гину“, а реч „гину“ значи „бити обнажен“.

„Пропаст“, дакле, означава да они који у последњим данима тврде да подржавају Дух пророштва, али одбацују ауторитет који је у њему представљен, постају наги и пропадају, што је опис Лаодикијаца, који су „несрећни, и невољни, и сиромашни, и слепи, и наги“. Њима се саветује да купе „беле хаљине, да се обучеш, и да се не покаже срамота голотиње

твоје“. Ако одбију тај савет, бивају избљувани из уста Господњих.

Тако налазимо још једно сведочанство да се ова голотиња испољава непосредно пре него што се време милости затвори. При ускоро долазећем закону о недељи те наге душе примиће жиг звери, будући оборене, као што је представљено у четрдесет и првом стиху једанаесте главе Данила. Разлог што ће бити оборене јесте то што су одбациле ауторитет Духа пророштва, који подржава пионирску карту из 1843. године, која представља темеље адвентизма и укључује „кључ“ који утврђује виђење поистовећењем да је Рим сила представљена као „грабљивци народа твога“ у четрнаестом стиху.

„Једно је сигурно: они адвентисти седмога дана који стану под Сотонину заставу најпре ће се одрећи своје вере у опомене и укорје садржане у Сведочанствима Духа Божјег.

„Poziv na veće posvećenje i svetiju službu upućuje se sada i nastaviće da se upućuje. Neki koji sada iznose Sotonine predloge dozvaće se pameti. Ima onih koji se nalaze na važnim položajima poverenja, a ne razumeju istinu za ovo vreme. Njima se poruka mora objaviti. Ako je prime, Hristos će ih prihvatiti i učiniće ih svojim saradnicima. Ali ako odbiju da čuju poruku, staće pod crni barjak Kneza tame.

„Наложено ми је да кажем да се драгоцену истину за ово време све јасније и јасније открива људским умовима. У посебном смислу, мушкарци и жене треба да једу Христово тело и пију његову крв. Доћи ће до развоја разумевања, јер је истина способна за стално ширење. Божански Зачетник истине ступиће у присније и све присније заједништво с онима који истрајавају да га упознају. Док Божји народ прима његову реч као хлеб небески, знаће да су његови изласци утврђени као јутро. Примаће духовну снагу, као што тело прима телесну снагу када се храна једе.“ Spalding and Magan, 305, 306.

У нашем последњем чланку утврдили смо да је Урија Смит био предводник побуне из 1863. године, јер је управо он увео фалсификовану карту из 1863. године. Карта коју је начинио 1863. године уклонила је седам времена из Левитске књиге, двадесет шестог поглавља, из пророчке поруке лаодикејског адвентизма, означавајући тако почетак постепеног рушења темеља, а уједно и почетак изградње фалсификованог лаодикејског адвентистичког темеља, који је сазидан на песку. Касније у адвентистичкој историји, његово приватно тумачење цара са севера донело је плодове његовог пророчког модела, док су људи бежали из цркве.

Чувајте се лажних пророка, који вам долазе у овчијем руху, а изнутра су грабљиви вуци. По плодовима њиховим познаћете их. Бере ли се грожђе с трња, или смокве с чичка? Тако свако добро дрво рађа добре плодове; а зло дрво рађа зле плодове. Не може добро дрво рађати зле плодове, нити зло дрво рађати добре плодове. Свако дрво које не рађа добра плода, сече се и у огањ баца. Дакле, по плодовима њиховим познаћете их. Неће сваки који ми говори: Господе, Господе, ући у царство небеско; него онај који твори вољу Оца мога који је на небесима. Многи ће ми рећи у онај дан: Господе, Господе, нисмо ли у име твоје пророковали? и у име твоје демоне изгонили? и у име твоје многа чудеса чинили? И тада ћу им казати: никада вас нисам знао; идите од мене, који чините безакоње. Зато, сваки који слуша ове речи моје и извршује их, упоредићу га с мудрим

човеком који је саградио кућу своју на стени: И удари дажд, и дођоше бујице, и дунуше ветрови, и навалише на кућу ону; и не паде, јер беше утемељена на стени. А сваки који слуша ове речи моје, а не извршује их, биће сличан безумном човеку који је саградио кућу своју на песку: И удари дажд, и дођоше бујице, и дунуше ветрови, и навалише на кућу ону; и паде, и пад њен беше страшан. Матеј 7:15–27.

Вођство лаодикејског адвентизма седмога дана било је заобиђено 1989. године, исто тако извесно као што је вођство јеврејске цркве било заобиђено приликом Христовог рођења.

Људи то не знају, али вест испуњава небо радошћу. Света бића из света светлости, са дубљим и нежнијим интересовањем, привучена су земљи. Цео свет је светлији због Његовог присуства. Над витлејемским брежуљцима окупљено је небројено мноштво анђела. Они чекају знак да објаве свету радосну вест. Да су вође у Израиљу биле верне своме повереном задатку, могле су учествовати у радости објављивања Исусовог рођења. Али сада су заобиђене.

„Бог изјављује: ‘Излићу воду на жеднога и потоке на суву земљу.’ ‘Честитима у тами светлост излази.’ Исаија 44:3; Псалам 112:4. Онима који траже светлост, и који је с радошћу прихватају, засијаће сјајни зраци са Божјег престола.” Чежња векова, 47.

Време краја у Христовој линији било је Његово рођење, и тада је била отворена порука која ће испитати тај нараштај. Година 1989. била је време краја за кандидате који су позвани да буду међу сто четрдесет и четири хиљаде. Пророчки модел Урије Смита одбацио је темељне истине које су представљене на карти из 1843. године. Те истине биле су „Стена“.

„Упозорење је дошло: Не сме се допустити да уђе ишта што би уздрмало темељ вере на коме зидамо још откако је дошла порука 1842, 1843. и 1844. године. Ја сам била у овој поруци, и од тада стојим пред светом, верна светлости коју нам је Бог дао. Не намеравамо да склонимо своје ноге са платформе на коју су биле постављене док смо из дана у дан тражили Господа у усрдној молитви, тражећи светлост. Мислите ли да бих могла да се одрекнем светлости коју ми је Бог дао? Она треба да буде као Стена векова. Она ме води откако ми је била дата.” Review and Herald, April 14, 1903.

Дана 11. септембра 2001. године, позна киша је почела да ромиња док су ветрови који представљају ислам трећег тешкоћа били пуштени, а Патриотски акт означио је прелаз са енглеског на римско право, пророчки објављујући да је поплава папске силе почела да тече. Започео је завршни процес испитивања за дом лаодикијског адвентизма, и „плусак удари, и дођоше воде, и дунуше ветрови, и навалише на кућу ону; и паде: и страшан беше пад њезин“.

Порука коју је моћни анђео у то време објавио указивала је на то да су сви народи пили вино Вавилона, и да је кривотворена методологија папског Рима и отпадничког протестантизма, која је постепено усвајана још од побуне 1863. године, представљена вином (доктрином) Вавилона.

И после овога видех другога анђела где силази с неба, који имаше велику власт; и земља се осветли од славе његове. И повика силно јаким гласом, говорећи: Паде, паде Вавилон

велики, и постаде пребивалиште демона, и тамница свакоме нечистоме духу, и кавез свакој нечистој и мрској птици. Јер су сви народи пили вино гнева блуда њезина, и цареви земаљски с њом су чинили блуд, и трговци земаљски обогатили су се од изобиља раскоши њезине. Откривење 18:1–3.

При разочарању од 18. јула 2020. године, процес испитивања за лаодикијску Цркву адвентиста седмог дана био је окончан, а започео је процес испитивања оних који су били кандидати да буду међу сто четрдесет и четири хиљаде. Када је Михаило почео да буди те кандидате у јулу 2023. године, порука, у причи адвентизма представљена као уље, поново је била отпечаћена. Било после 11. септембра 2001. године или после јула 2023. године, дошло је до изливања уља, а порука која је била отпечаћена у јулу 2023. године, када се у потпуности развије, јесте поноћни поклич из приче.

Оно започиње у времену кушања као порука за мудре и луде девојке, али нараста у поруку силнога вапаја. Та порука долази са недељним законом који ускоро наступа, и када стигне, други глас из осамнаесте главе Откривења позива друго Божје стадо да изађе из Вавилона.

И чух други глас с неба где говори: Изађите из ње, народе мој, да не будете саучесници у њеним гресима и да не примите од њених зала. Јер су греси њени допрли до неба, и Бог се сетио њених безакоња. Откривење 18:4, 5.

Први глас у стиховима један до три објавио је долазак времена испитивања, и тада је отпочело кропљење позним даждом. Други глас означава крај тог времена испитивања и објављује време испитивања за друго Божје стадо које је још увек у Вавилону.

„Тако се у последњем делу за упозорење света црквама упућују два различита позива. Порука другог анђела гласи: ‘Паде, паде Вавилон, град велики, јер вином гнева блуда својега напоји све народе.’ А у силном покличу поруке трећег анђела чује се глас с неба који говори: ‘Изађите из ње, народе мој.’“ Review and Herald, December 6, 1892.

Током изливања Светога Духа испуњава се Павлова силна заблуда из 2. Солуњанима. Било да је то било кушање лаодикејске Цркве адвентиста седмог дана, које је отпочело 11. септембра 2001, или кушање девица које су доживеле разочарање 18. јула 2020, кушање се збива током изливања Светога Духа. То изливање представља поруку кушања.

„Помазаници који стоје крај Господа све земље имају положај који је некада био дат Сатани као херувиму заклањачу. Преко светих бића која окружују Његов престо, Господ одржава непрестану везу са становницима земље. Златно уље представља благодат којом Бог непрестано снабдева светиљке верника, да не би затрепериле и угасиле се. Када се ово свето уље не би изливало с неба у порукама Божјега Духа, силе зла имале би потпуну власт над људима.“

„Бог се обешчашћује када не примамо поруке које нам Он шаље. Тако одбијамо златно уље које би Он излио у наше душе да би било пренето онима који су у тами. Када дође позив: ‘Ево, женик иде; изиђите му у сусрет’, они који нису примили свето уље, који нису неговали Христову благодат у својим срцима, увидеће, као и луде девојке, да нису спремни да сретну свога Господа. Они у себи немају силе да прибаве то уље, и њихов

живот доживљава бродолом. Али ако се тражи Божји Свети Дух, ако се молимо, као што се Мојсије молио: 'Покажи ми славу своју', Божја љубав ће се излити у наша срца. Кроз златне цеви, златно уље ће нам бити пренето. 'Не силом ни снагом, него Духом мојим, вели Господ над војскама.' Примајући сјајне зраке Сунца Правде, Божја деца сијају као видела у свету." Review and Herald, July 20, 1897.

Време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде отпочело је 11. септембра 2001. године, и оно представља два раздобља кушања. Прво је завршно кушање лаодикијске Цркве адвентиста седмога дана, а друго је за оне који су предмет приче о десет девојака. Да би неко био или мудра или луда девојка, неопходно је да све девојке прођу кроз време задржавања.

У милеритској историји време одлагања отпочело је доласком другог анђела, што се догодило при првом разочарању. У том тренутку протестанти, који су били Божји изабрани народ старог савеза, били су мимоиђени. Дана 18. јула 2020. године, изабрани народ старог савеза био је мимоиђен, и процес испитивања који се одиграо током времена одлагања у милеритској историји почео је да се понавља. Порука поноћног вапаја тада је била развијена у милеритској историји, као што се и сада развија. Када је у потпуности стигла на логорски састанак у Ексетеру, показало се ко има поруку (уље), а ко је нема. Изабрани народ старог савеза у било којој од тих историја први је који бива испитан и мимоиђен.

„Даћу вам ново срце и нов дух метнућу у вас.“ Верујем свим срцем да се Дух Божји повлачи из света, и они који су имали велику светлост и прилике, а нису их искористили, биће први који ће бити остављени. Они су одгурнули од себе Духа Божјега. Садашње Сотонино деловање на срца, и на цркве и народе, треба да запрепасти сваког проучаваоца пророштва. Крај је близу. Нека наше цркве устану. Нека се обраћајућа сила Божја искуси у срцу појединих чланова, и тада ћемо видети дубоко покретање Духа Божјега. Само опроштење греха није једини резултат Исусове смрти. Он је принео бескрајну жртву не само да би грех могао бити уклоњен, него да би људска природа могла бити обновљена, поново украшена, изнова саздана из својих рушевина и учињена подобном за присуство Божје.“ Selected Messages, књ. 3, 154.

У било ком од ова два периода провере, они који су одбацили поруку која је отпечаћена примају Павлову силну заблуду.

„Страшна је ствар лакомислено поступати према истини која је уверила наш разум и дотакла наша срца. Не можемо некажњено одбацивати опомене које нам Бог у милости шаље. Порука је била послата с неба свету у Нојево време, и спасење људи зависило је од начина на који су поступили према тој поруци. Пошто су одбацили опомену, Дух Божји био је повучен од грешног рода, и они су изгинули у водама потопа. У време Авраамово, милост је престала да преклиње криве становнике Содоме, и сви осим Лота с његовом женом и две кћери беху уништени огњем посланим с неба. Тако је било и у дане Христове. Син Божји објавио је неверујућим Јеврејима онога нараштаја: 'Ето ће вам се оставити ваша кућа пуста.' Гледајући на последње дане, иста та бескрајна сила изјављује, у погледу оних који 'не примише љубав истине, да би се спасли', 'И зато ће

им Бог послати силу преваре, да верују лажи: да буду осуђени сви који не вероваше истини, него заволеше неправду.’ Пошто одбацују учења Његове Речи, Бог повлачи Свога Духа и препушта их обманама које воле.“ Early Writings, 46.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.